

PARLAMENT DE CATALUNYA

**Presidència
de l'honorable Sr. Joan Casanovas**

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 15 de març del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a un quart de sis i set minuts de la tarda sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

La Presidència assabenta a la Cambra que en la sessió secreta celebrada ahir va acordar-se la resposta a un ofici del Tribunal de Garanties relatiu a la consulta elevada per l'Audiència de Lleida sobre constitucionalitat de l'art. 22 de l'Estatut interior de Catalunya.

Ordre del dia:

Discussió del dictamen de la Comissió de Finances relatiu al projecte de Llei sobre transferències entre partides del Pressupost del primer trimestre del 1934.

Aprovat sense discussió, en els quatre articles de què consta, resta pendent de votació definitiva.

Discussió del dictamen de la Comissió de Finances relatiu al projecte de Llei sobre l'autorització d'un suplement de crèdit.

Aprovat sense discussió, en els seus dos articles, resta pendent de votar-se definitivament.

Discussió del dictamen de la Comissió de Finances sobre un projecte de Llei relatiu a la pròrroga del termini fixat a la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals.

Presentació del dictamen pel senyor Cerezo, de la Comissió.

Intervencions dels senyors Simó i Bofarull i Comes.

S'aprova tot l'articulat del projecte, el qual resta pendent de votació definitiva.

Són aprovats definitivament, per reunir el quòrum reglamentari, els següents projectes de Llei:

Facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar.

Creació d'uns Jurats d'Exaccions locals substituint en les seves funcions als Tribunals Econòmico-administratius de les antigues províncies de Catalunya.

Normes perquè els Ajuntaments puguin confeccionar un nou Pressupost per al present exercici econòmic.

Discussió del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Fiscals municipals i els seus suplents, fins i tant no s'aprovi la Llei de Justícia municipal pel Parlament de Catalunya.

El senyor Andreu, de la Comissió, explica l'abast del projecte.

Intervenció del senyor Simó i Bofarull.

Resposta del senyor Conseller de Justícia i Dret.

El senyor Simó i Bofarull rectifica.

El senyor Ruiz i Ponseti fixa la posició de la seva Minoria respecte d'aquest projecte de Llei.

Discutida la totalitat del projecte, comença la de l'articulat.

Article 1.^r — Es aprovat sense discussió.

Article 2.ⁿ — A prec de la Comissió, per tal d'estudiar una esmena dels senyors Simó i Bofarull i altres Diputats, és suspesa la discussió d'aquest article.

El senyor Ruiz i Ponseti s'adhereix a l'esmena del senyor Simó i Bofarull.

Article 3.^r — Es aprovat sense discussió.

Article 4.^t — Igualment s'aprova sense discussió.

Se suspèn la discussió.

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el projecte de Llei de bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya.

En entrar a discutir els articles del projecte és suspesa la sessió per menys d'un quart d'hora.

Es reprèn la sessió a dos quarts de set i dos minuts de la tarda sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Comença la discussió de l'articulat del projecte d'organització sanitària a Catalunya.

Base primera. Art. 1.^r — La Comissió accepta una esmena dels senyors Cerezo, Guinart, Bancells i Casademunt.

S'aprova l'article en la seva redacció definitiva.

Article 2.ⁿ — Es aprovat sense discussió.

Es dona lectura a una esmena signada pels senyors Cerezo, Guinart, Bancells i Casademunt en forma d'article a intercalar entre els números 2.ⁿ i 3.^r

Després d'unes manifestacions dels senyors Arnau, Cunillera i Armendares i unes intervencions de l'honorable Presidència, resta suspesa la discussió de l'esmentada esmena.

Article 3.^r — Es acceptada en principi i en la forma que explica el senyor Cunillera, de la Comissió, una esmena proposada pels mateixos senyors que signaven l'anterior.

Intervencions dels senyors Arnau i Ruiz i Ponseti a favor de la redacció que consta en el projecte. Resposta del senyor Cunillera.

L'esmena és retirada pel senyor Cerezo aprovant-se l'article tal com figura en el dictamen.

Article 4.^t — Es aprovat sense discussió.

En iniciar-se la discussió de la base segona, se suspèn el debat a petició de la Comissió.

Represa de la discussió del projecte de Llei per a regular la forma de nomenament de Jutges i Fiscals municipals.

El senyor Tauler, per la Comissió, proposa sigui suprimit l'art. 2.ⁿ pendent de discussió.

S'acorda la supressió de l'esmentat article i córrer la numeració dels restants aprovats.

El projecte de Llei resta pendent de votació definitiva.

Discussió del dictamen de la Comissió de Pressupostos relatiu al projecte de Llei sobre l'addició, als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs, dels conceptes referents al servei d'Indústries i Inspeccions sanitàries traspassats a la Generalitat.

Es aprova l'art. 1.^r del dictamen.

A l'art. 2.ⁿ la Comissió hi accepta una esmena dels senyors Sauret, Bancells, Fàbrega i Andreu i s'aprova l'article en la seva redacció definitiva.

Resta pendent de votació definitiva el projecte de Llei.

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió d'Economia sobre el projecte de Llei de Mutualitats.

Es dona lectura a una nova redacció que proposa la Comissió del segon paràgraf de l'art. 4.^t en substitució del segon i tercer del projecte.

Es aprova l'art. 4.^t, definitivament redactat, d'acord amb la variant que hi ha donat la Comissió.

A continuació, i sense debat, són aprovats els arts. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 i 28 del dictamen.

Article 29. — Es dona lectura al redactat que la Comissió proposa per al segon apartat d'aquest article.

S'aprova aquest redactat i és llegit un vot particular al mateix article que signa el senyor Armendares.

La Comissió no accepta el vot particular i és defensat pel seu autor.

El senyor Ruiz i Ponseti exposa el seu criteri respecte el vot particular del senyor Armendares.

El senyor Soler i Bru, per la Comissió, respon als dos anteriors oradors.

Rectifica el senyor Armendarès; resta retirat el vot particular, i s'aprova l'art. 29 en la seva redacció definitiva.

Finalment són aprovats els arts. 30 i 31, sense discussió, i el projecte de Llei queda pendent de votació definitiva.

La Cambra passa a reunir-se en Comissions; l'honorable senyor President assenyala l'ordre del dia per a la sessió de divendres i s'aixeca la d'avui a un quart de vuit i un minut de la veïlla.

S'obre la sessió a un quart de sis i set minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha l'honorable senyor Conseller de Cultura.

Es llegeix i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Els acords de la sessió secreta del dia anterior

El Sr. PRESIDENT: En la sessió secreta d'ahir va aprovar-se el text i forma de la resposta a l'ofici del Tribunal de Garanties Constitucionals, sobre la consulta elevada per l'Audiència de Lleida respecte de la constitucionalitat de l'art. 22 de l'Estatut Interior de Catalunya.

ORDRE DEL DIA

Discussió del Dictamen de la Comissió de Finances, relatiu al Projecte de Llei sobre transferències entre partides del Pressupost del primer trimestre del 1934

El Sr. PRESIDENT: ¿La Comissió vol fer alguna manifestació?

El Sr. FARRERES I DURAN: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Farreres i Duran.

El Sr. FARRERES I DURAN: La Comissió, en vista de què no hi ha cap esmena presentada, manté el dictamen tal com el va formular.

(Es passa a la discussió de l'articulat i s'aproven, sense discussió i amb l'assentiment unànim de la Cambra, els arts. 1.º, 2.º, 3.º i 4.º de què consta el dictamen. Resta pendent de votació definitiva.)

Discussió del Dictamen de la Comissió de Finances, relatiu al Projecte de Llei sobre l'autorització d'un suplement de crèdit

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap esmena ni cap vot particular.

El Sr. FARRERES I DURAN: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Farreres i Duran.

El Sr. FARRERES I DURAN: Tenint en compte que no hi ha cap esmena ni cap vot particular, com ha dit la presidència, la Comissió manté el dictamen tal com ve formulat.

(S'entra a la discussió de l'articulat i són aprovats, sense discussió i amb l'assentiment unànim de

la Cambra, els arts. 1.º i 2.º de què consta el dictamen. Resta pendent de votació definitiva.)

Discussió del Dictamen de la Comissió de Finances, sobre un Projecte de Llei relatiu a la pròrroga del termini fixat a la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les Finances Municipals i a les Exaccions locals

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap esmena ni cap vot particular.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Cerezo.

El Sr. CEREZO: La Comissió es veu precisada a fer alguns aclariments respecte d'aquest Projecte de Llei, perquè s'ha variat en relació el Projecte de Llei presentat pel Conseller de Finances.

Aquí, al Parlament, hi va haver, per part del Diputat senyor Simó i Bofarull, una determinada pregunta sobre l'actuació d'aquesta Comissió i sobre la manera com es distribuïen els cabals que tenia destinats. La Comissió, degut a això, va parlar amb el President de la Comissió, que cura de les exaccions municipals; també va parlar amb el seu Secretari, i tant l'un com l'altre van exposar la tasca que havia realitzat la Comissió durant el termini de sis mesos que ha vingut actuant i la gran tasca que ha de fer encara, manifestant que el termini de tres mesos que es proposava era curt per a poder acabar tota la tasca a realitzar. Es tracta d'una Comissió coneguda ja per tots els senyors Diputats, dedicada als estudis per a formular propostes al Parlament sobre les exaccions municipals. La Comissió, havent escoltat les manifestacions del President, va entendre que havia de modificar el Projecte de Llei tal com ve en aquest dictamen, o sigui posant a l'art. 1.º que aquesta pròrroga de tres mesos s'estengui a sis mesos. I com a conseqüència de la pròrroga de tres a sis mesos, que la quantitat que es demanava de 10.000 pessetes, sigui de 15.000 pessetes. Però també va entendre que havia de posar un nou article que feia referència a l'ampliació d'aquesta Comissió assessora, degut a que hi mancaven per designar determinats elements que per la seva condició han d'intervenir el dia de demà en la discussió dels Projectes que vinguin d'aquesta Comissió. Per això es proposa que entrin a formar part d'aquesta Comissió el Director d'Administració Local, l'Alcalde de Barcelona, el President de la Comissió Permanent de Governació, el President de la Comissió de Pressupostos, el President de la Comissió de Finances i altres dos Diputats del Parlament de Catalunya.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Senyors Diputats: La Comissió mixta parlamentària i extraparlamentària, i, per tant, especial, que estudia el que sembla que ha d'ésser un avant-projecte d'exaccions municipals, fou creada pel Parlament el dia 29 de juliol de l'any passat, amb sis mesos d'actuació fins a fi d'any.

Les pròrroges han anat donant lleure per a poder fer la seva tasca fins els dies que estan a punt de transcórrer, i per això va venir un Projecte de Llei demanant tres mesos més de pròrroga. La Comissió té a bé proposar que en lloc de tres siguin sis. Així, si no estic equivocat, entre el temps que porta constituïda i la pròrroga que es demana ara serà — nou i sis — quinze mesos. Jo conec si no de nom, totes les persones que formen part d'aquesta Junta, i sóc el primer en reconèixer la seva capacitat, no solament intel·lectual, sinó de treball, i l'interès que han portat sempre a les tasques d'aquesta Comissió, però, francament, m'estranya que, per molt complexa que pugui ésser la matèria, necessiti quinze mesos per donar al Govern — perquè em penso que aquest deurà ésser el tràmit que s'haurà de seguir — un avant-projecte que el Govern després articularà o acceptarà tal com la Comissió li doni o modificant-lo a fi de portar-lo al Parlament als efectes consecutius; quinze mesos, dic, em sembla excessiu. Jo havia sentit dir que aquesta Comissió, degut sens dubte al complicat de la matèria sobre la qual actua, no es podia reunir sovint, i veig que el ple sí. El ple s'ha reunit amb una certa freqüència; però el ple no deu poder actuar sinó a base del treball de les ponències. Hi ha ponència que en l'any que porta transcorre la Comissió no s'ha reunit més que una sola vegada; hi ha algunes altres ponències que s'han reunit quatre vegades — dos en un sol dia — i una altra que ha celebrat quatre sessions. En canvi, n'hi ha una altra que ha treballat amb més assiduitat.

(Entren els honorables senyors Consellers de Justícia i Dret i d'Economia i Agricultura.)

Jo no vull fer, ni res més lluny del meu esperit, la més petita censura a aquesta Comissió. Per endavant, ja li he fet la justícia que ens mereix a tots; però la meua estranyesa subsisteix. Si tan àrdua és la labor d'aquesta Comissió, que cerqui més personal; si les dietes no arriben, que es posin més dietes, als efectes d'evitar perjudicis — no com estímul econòmic, sinó per a evitar perjudicis —, als que hagin de deixar altres quefers o hagin de fer viatges a l'efecte d'assistir o a les ponències o als plens; i Quinze mesos!, jo gairebé preguntaria el dia que fem el Codi Civil de Catalunya, si no necessitarem, almenys, quinze anys! Es tracta d'una Llei de la qual esperem — perquè això és l'important, al nostre entendre — una renovació, en tot el que sigui possible fer, en el sentit social i polític de la Catalunya d'avui, en el sistema tributari municipal; sistema tributari — que hem vingut combatent — fet com gairebé tots ells, sobre una plantilla que grava el treball i no grava la riquesa, sobre plantilles que no ens han plagut des de fa molts anys, des de què tenim ús de raó republicana, i que, en canvi, els estem suportant. Alguna modificació hi ha hagut, però de caràcter merament parcial; el que en podríem dir l'esquelet de les Lleis tributàries ve a ésser el mateix, és el que ens deriva

de la monarquia, si no ho recordo malament, de l'any 39 i del 49. De manera que nosaltres esperem el màxim d'activitat d'aquesta Comissió, no solament per a poder legislar sobre matèria tan important i sense la qual la Llei Municipal orgànica que estem discutint ara no pot tenir aquella eficàcia que ha de tenir, sinó també perquè el poble de Catalunya s'adoni bé de què nosaltres tenim idees noves de justícia distributiva i de justícia impositiva, respecte d'aquest particular, en el sentit contributiu.

Nosaltres no votarem contra aquesta pròrroga, no votarem contra la consignació, però tenim la ferma esperança en què la Majoria, la Comissió i el Govern i els propis components de la Comissió especial tindran interès en no haver de menester cap nova pròrroga.

El Sr. COMES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Comes.

El Sr. COMES: Senyors Diputats: Com a vocal i Vice-president de la Comissió d'Exaccions Municipals, de la qual s'ocupava el nostre amic i Diputat senyor Simó i Bofarull, em sembla que cal fer alguns aclariments perquè quedin les coses en el seu lloc degut i perquè l'estranyesa que manifesta el senyor Simó desapareixi en el possible.

La Comissió d'exaccions municipals, com recordava molt bé el senyor Simó, fou constituïda pel juliol; és a dir, la Llei fou dictada el juliol de l'any passat, però es va haver d'esperar les disposicions complementàries que el Poder Executiu dictava, perquè pogués constituir-se la Comissió. Va venir el mes d'agost i es van dictar els Decrets i les Ordres corresponents al Departament de Finances, es van nomenar les persones que havien de formar aquesta Comissió, i aleshores es va constituir. La Comissió és nombrosa i està formada per un cert nombre de Diputats, per uns representants d'una colla d'entitats econòmiques, per representants dels diversos grups de contribuents i per un contingent de funcionaris de la Generalitat i dels Ajuntaments principals, a més de la representació del Col·legi de Secretaris i del Col·legi d'Interventors. Molts d'aquests senyors resideixen a fora i al mateix temps han d'exercir llurs funcions normals com a funcionaris o Diputats; per això es trobaven molt sovint impeditos d'assistir a les reunions de les ponències i subponències, perquè no concordaven amb els dies que podien venir a Barcelona o s'havien d'ocupar amb preferència en la tasca pròpia que tenen els organismes que representen. Com que aquesta representació que tenen en la Comissió d'exaccions locals és de més a més i no és retribuïda, no és d'estranyar que les reunions no hagin pogut ésser amb aquella freqüència que la tasca difícil i complicada de la Comissió d'exaccions comporta.

Es per això que el senyor Simó ha pogut trobar una certa parquetat en les reunions; però la feina feta és important, perquè hem de recordar que els comesos que s'assenyalen a la Comissió d'exaccions locals són molt complicats. Per un cantó, hi ha l'estudi de les Hisendes municipals i per altre cantó hi ha l'entroncament d'aquestes qüestions municipals amb l'Hisenda de la Generalitat, el qual significa que també s'han d'estudiar les finances de la Generalitat. Una cosa tan vasta i un camp tan limitat fan que els ponents trobin ve-

ritables dificultats ; i com que hi ha hagut persones que s'han preocupat d'una manera extraordinària d'estudiar les coses que se'ls havia confiat i han vingut amb una reglamentació perfecta de cada punt, ens hem trobat, per exemple, en què el representant de la Delegació d'Hisenda de Barcelona havia presentat un projecte d'impost d'inquilinat que és un veritable articulat minuciós, que calia discutir article per article si no es volia minvar la llibertat dels senyors que formen la Comissió per a poder manifestar cada un el seu criteri. Per a assenyalar només un punt i veure clarament les dificultats que té la Comissió, ens referirem al cas del repartiment general. El repartiment general, com saben perfectament els senyors Diputats, és una cosa molt discutida, i com que el primer article d'aquest Projecte senta el que s'ha d'entendre per repartiment general i senta les persones que han de fer aquest repartiment a cada Municipi i s'havia de discutir la tesi de cada representació, sobre si el repartiment general era competència de l'Ajuntament o si s'havia de confiar a una junta de veïns o de contribuents, dividint-se gairebé en dos bàndols, els que en podríem dir municipalistes i els que no eren tan municipalistes, aquestes qüestions no es podien negligir, s'havien de discutir, s'havien d'apurar tant com fos possible. Ara, bé ; pot caminar més depressa ? Cal que camini més depressa ? Evidentment podria caminar més depressa. Quan ? Immediatament que sigui una realitat el que sembla que no trigarà gaire a ésser-ho, el que les sessions del Parlament siguin suspeses per una temporada. És el mateix amb el que s'ha trobat l'Ajuntament o amb el que s'ha trobat el Parlament de Catalunya ; la labor legislativa que ve fent el Parlament moltes vegades ha estat més ràpida que la labor de les Comissions i a vegades la falta de poder les Comissions aportar al Ple de la Cambra aquells Projectes de Llei i aquells dictàmens que s'havien de discutir aquí, ha fet que semblés que la labor nostra no era prou eficaç. I això ha passat amb la Comissió d'exaccions. La Ponència no ha pogut treballar amb el ritme que treballava el Ple, i cal que vingui aquest període de repòs en què hi haurà els Diputats lliures de les seves tasques parlamentàries per a poder fer les Ponències que calgui i després el Ple les examinarà i acordarà, i el ritme s'accelerarà. Per tant, el desig del senyor Simó podrà ésser ben aviat satisfet. Però, a més, hi ha un altre aspecte que també serà satisfet, que és completar la Comissió d'exaccions municipals amb aquelles persones que evidentment n'havien de formar part. Ens trobàvem, per exemple, que la Comissió de Governació no tenia el seu President a aquella Comissió d'exaccions, i, per tant, els treballs que es podien fer allà el dia de demà podien trobar un entrebanc en la Comissió parlamentària corresponent. Igual passava en la Comissió de Pressupostos i en la de Finances. Aquests Presidents ara són portats a la Comissió d'exaccions municipals perquè puguin fer-hi la seva tasca, de manera que quan vinguin els dictàmens aprovats per la Comissió d'exaccions municipals, passant pel Govern de Catalunya, al Parlament de Catalunya, els Presidents d'aquestes Comissions

coneixeran perfectament la matèria i el Parlament podrà fer una tasca ràpida i accelerada.

Jo volia donar aquests antecedents al senyor Simó per a fer-li esvaïr tots els dubtes o estranyeses que pogués tenir, i si encara n'hi queda algun jo podré satisfer-li, perquè he seguit pas a pas les reunions del Ple i de les Ponències iestic perfectament assabentat del que ha succeït. Crec que la Cambra ha d'estar ben segura que la Comissió ha rendit el que havia de rendir i rendirà encara més en profit de l'obra que està per a realitzar. (*Rumors d'aprovació.*)

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Com que el nostre estimat amic senyor Comes ha tingut la gentilesa d'adreçar-se directament a aquest Diputat, jo li he de manifestar el meu sentiment de gratitud més singular per aquesta deferència. Ara, en el que potser no estariem conformes és en allò que ha dit que la Comissió ha fet tot el que devia i podia fer. Potser no. Tot el que devia, sí; tot el que podia, no. Ningú no ha de fer el que no pot; hi ha uns límits físics, morals, d'incompatibilitat de professions, que jo em sembla que d'una manera genèrica i superficial havia esmentat per a explicar-me jo mateix la poca eficiència material, global, dels treballs fets. Ara que les persones que han tingut la possibilitat d'anar a la Comissió, han treballat intensament, i sé bé que el senyor Comes hi ha dedicat el seu esforç i la seva intel·ligència.

(Es passa a la discussió de l'articulat. Són aprovats, sense discussió, els arts. 1.º, 2.º i 3.º de què consta el dictamen i als quals no s'ha presentat cap esmena ni vot particular. Resta pendent, el Projecte de Llei, de votació definitiva.)

Votació definitiva del Projecte de Llei facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar

El Sr. PRESIDENT: Votació ordinària? (*Assentiment.*) S'aprova? (*Assentiment.*) Resta aprovat. Essent notori que hi ha el quòrum reglamentari, resta definitivament aprovat el Projecte de Llei.

(El text d'aquesta Llei es publica com a annex a aquest DIARI DE SESSIONS.)

Votació definitiva del Projecte de Llei relatiu a la creació d'uns Jurats d'Exaccions locals substituïnt en les seves funcions als Tribunals Econòmico-administratius de les antigues províncies de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Votació ordinària? (*Assentiment.*) S'aprova? (*Assentiment.*) Essent evident que hi ha el quòrum reglamentari, resta definitivament aprovat.

(El text d'aquesta Llei es publica com a annex a aquest DIARI DE SESSIONS.)

Votació definitiva del Projecte de Llei contenint normes perquè els Ajuntaments puguin confeccionar un nou Pressupost per al present exercici econòmic

El Sr. PRESIDENT: Votació definitiva? (*Assentiment.*) S'aprova? (*Assentiment.*) Resta aprovat. Essent notori que hi ha el quòrum reglamentari, el Projecte de Llei ha estat aprovat definitivament.

(*El text de la Llei de referència es publica com a annex a aquest DIARI DE SESSIONS.*)

Discussió del Dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Fiscals Municipals i els seus suplents, fins i tant no s'aprovi la Llei de Justícia Municipal pel Parlament de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ANDREU: Com sigui que no hi ha esmenes presentades al dictamen, la Comissió creu que ben poca cosa ha de dir per a defensar-ho. Hi ha el problema del nomenament dels Jutges municipals, que fins ara no s'havia pogut fer dintre l'autonomia de Catalunya; mentre no estigui feta la reforma de Justícia municipal que el Govern de la Generalitat té en projecte, és necessari canviar els actuals Jutges municipals. Per això, aquest dictamen ve a regular aquest període d'interinitat comprès des del moment actual i el que es reguli en la futura Llei de Justícia Municipal; i nosaltres només hem de demanar a la Cambra que, atenent la conveniència d'aquest dictamen, es decideixi a aprovar-lo amb la major rapidesa possible.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Deploro haver de molestar tant sovint la Cambra, però fóra una deserció d'aquell lloc tan honorós si nosaltres no manifestéssim les opinions nostres, que creiem encertades, encara que moltes vegades la Cambra no sigui d'aquest parer. Nosaltres, en bloc, ens hem d'oposar al criteri que marca aquesta Llei. No ens oposem a què el Govern cregui que aquest és el moment de renovar el personal que administra la Justícia municipal, però sobre el procediment que s'assenyala aquí per a nomenar Jutges i Procuradors municipals i els seus Suplents, hi estem en absolut en desacord. Nosaltres entenem que aquests nomenaments s'han de fer per Decret del Govern. Ho fonamentem, primer, en el caràcter provisorio d'aquests nomenaments; segon, en la composició del Consell a què es refereix el dictamen. És que en els plans del Govern hi ha el crear-los ara amb caràcter provisional i després recollir-ho, o bé literalment com ara provisoriament es fa o se'ns proposa, o bé en una altra forma, però subsistint sempre un organisme que es dirà Consell de Justícia municipal? Podria ésser que respecte a la creació d'aquest Consell també haguéssim de fer els nostres repars, però, desconeixent si aquest propòsit existeix i les raons que hi pugui haver en recolzar-lo, cas d'existir, no és sobre aquest parti-

cular que podem entaular debat; en principi ens mostrem contraris, ni que fos d'una manera provisional, a instaurar una cosa tan greu que ha de tenir per la seva mateixa paraula una espècie de permanència, que és el Consell de Justícia, una Comissió, una Junta, una Ponència; la mateixa paraula ja diu que es tracta d'una labor a fer, sinó efímera, almenys periòdica, transitòria. Però, en establir un Consell es ve a crear una cosa que té una estabilitat, una permanència, i nosaltres no sabem veure quines raons hi puguin haver per a un Consell de Justícia municipal. Si se'ns parlés d'una secció municipal del Consell de Justícia, veuríem unes certes probabilitats de què el pronòstic nostre de què el Govern vol crear un Consell amb caràcter permanent, és verosímil; però voler crear isoladament un Consell de Justícia municipal, no sabem veure que sigui pertinent, ni convenient, ni necessari.

A més, cal veure la composició d'aquest Consell de Justícia municipal. Totes les persones són persones digníssimes i capacitades, però em fa el mateix efecte, ara que s'acaba d'aprovar la Llei del Tribunal de Cassació de Catalunya, que és repeteix el que s'ha vingut fent en la màquina administrativa de l'Estat espanyol: a la Junta de Sanitat, per exemple, hi volíem un senyor o dos que són exclusivament d'aquesta Junta, però tots els restants senyors són també de la Junta d'Espectacles i de la Junta de Monuments i de la Junta de Protecció de la infància i de la Junta de Protecció de la dona i de la Junta de primera ensenyança; de manera que sempre són els mateixos, Delegat d'Hisenda, Bisbe, Governador, President de l'Audiència, Degà dels Advocats, Degà dels Procuradors, sempre els mateixos senyors a tot arreu. No; la segona objecció, amb totes les salvetats degudes, és que em sembla de cert bon gust no fer-ho així, per a evitar aquesta rutina. I ara, més; si estem en el període de constitució del nostre país, si el Govern té el recolzament de l'opinió i la confiança del Parlament i es tracta d'una mida de caràcter interí, al Govern no crec que li faci por la responsabilitat de nomenar Jutges i Fiscals municipals i els seus Suplents. Altres nomenaments ha fet i altres en farà, tant importants o més que aquests — més, no; però tant importants, si —. ¿Per què no pot fer aquests?

A més, per aquesta composició d'aquest Consell, a mi em fa l'efecte de què ignorarà gairebé en absolut les circumstàncies personals de les persones susceptibles d'ésser nomenades, no de les que nomeni, però al meu entendre un discerniment és tant equivocacat per ignorància del fet positiu que determina, com per ignorància de les possibilitats d'encertar millor. És que aquests senyors que componen aquest Consell coneixeran totes i cada una de les persones amb condicions legals i morals i socials de tots els Municipis de Catalunya, per a poder fer els nomenaments, sabent que designen el millor de tots? Jo em penso que en aquestes condicions millor està el Govern. El Govern té innombrables ressorts oficials — dels oficinosos no en parlem, perquè no hi ha cap Govern que per a coses tan sèries en faci cas —, una pila de fons de coneixement, de referències i relacions, que no poden tenir, forçosament, aquests senyors que formin aquest Consell.

A més, en aquest Projecte de Llei no es diu com aquests senyors del Consell podran triar entre les

persones legalment capacitades per a ésser Jutges o Procuradors, perquè no es diu d'on els triaran. Si es digués que tots els que vulguin ésser Jutges i Fiscals facin una instància a aquest Consell acompanyant tots aquells elements de judici que creguin oportuns, bé; però ara, si no es demana res d'una manera oficial i pública — no parlem de què es demani a cau d'orella —, ¿com sabran ells qui són els que puguin ésser nomenats, com sabran si són els millors dels que hi han disponibles per a una funció tant important com és aquesta, en els pobles, de Jutges i Fiscals municipals? De manera que jo em permetria invitar el Govern a què tragués aquest segon article i que deixés per a la Llei orgànica de la Justícia catalana el veure si procedeix o no el fundar, l'establir el Consell de Justícia municipal, i si aleshores creu oportú no anar al nomenament directe, amb la qual cosa potser hi estarem d'acord, podrà meditar millor sobre la manera de formar els elements de discerniment en quant a aquests senyors, que potser siguin els mateixos, però variant potser la manera de formar aquest Consell.

(*Entra l'honorable senyor Conseller de Finances.*)

Jo invito a la Comissió a què, tenint en compte la confiança del país i la que ens mereix a nosaltres, sigui el Govern el que faci aquests nomenaments per Decret, que té més mitjans per a fer-ho, sense arbitrar aquests procediments, que no són ni originals ni eficaços.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Justícia i Dret.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Senyors Diputats: Entre les manifestacions que sobre la totalitat d'aquest Projecte ha fet el senyor Simó i Bofarull, n'hi han, evidentment, algunes que fan referència a quin és el propòsit del Govern en presentar aquest Projecte de Llei. En l'art. 2.ª es parla del Consell de Justícia municipal, i demanava si en el criteri del Govern hi ha el propòsit de què tingui aquest Consell una certa permanència o purament es tracta d'una disposició transitòria. Jo vaig a contestar amb tota claredat el senyor Simó i Bofarull respecte al pensament del Govern sobre aquest projecte.

Ha cregut convenient el Govern que havia de procedir-se a una renovació total de la Justícia municipal a Catalunya perquè per ministeri de la Llei que estava vigent, transcorreguts ja dos anys de la renovació que es va fer després de la proclamació de la República, ens trobàvem en molts casos en què ens havíem de pronunciar sobre el problema de la continuació o no continuació de la Llei de Justícia Municipal de la República, i com que això, traspasada la Justícia a Catalunya, és una facultat de regulació, de plena sobirania d'aquest Parlament, ha cregut el Govern que era millor donar una solució interina a aquest problema fins i tant que el Parlament, d'una manera immediata — perquè és una de les Lleis que estan acabant-se i que es presentarà en l'actual tasca parlamentària o bé en la pròxima tasca de tardor, en què no solament estarà presentada, sinó que, segurament, estarà ja aprovada pel Parlament —, fes la Llei de Justícia municipal, i llavors ens trobarem amb una regulació catalana respecte a aquesta qüestió dels Jutges i Fiscals municipals, amb una Llei catalana completa de Justícia municipal, que regularà aquesta

matèria d'una forma definitiva i quedarà resolt el problema. Però durant aquest període hi ha una interinitat que neix de les dificultats que planteja el que estigui en vigor, part de la Llei de Justícia municipal general de la República i que intervinguin en els nomenaments i suplències, en la provisió de vacants, de les moltes que hi han, una sèrie d'autoritats que amb el traspàs de serveis i amb el naixement de la Generalitat, amb la plenitud de les seves funcions, són autoritats de concepció que podríem dir-ne centralista o de concepció que ha d'anar desapareixent dintre del funcionament total de la Generalitat.

I llavors la idea que se'ns ha acudit ha estat la de què el Parlament autoritzi el Govern perquè dicti per Decret unes disposicions transitòries que regulin tot el que faci referència a l'acceptació d'excuses o renúncies, provisió de vacants i nomenaments dels Jutges i Procuradors municipals i els seus suplents, o sigui el paràgraf primer de l'art. 1.er d'aquest Projecte, que si el senyor Simó i Bofarull ara el repassa bé veura que ja contesta en gran part les objeccions que feia respecte a les orientacions que hauran de tenir els senyors que composin aquest Consell municipal per a fer el nomenament de Jutges i Fiscals. L'orientació que hauran de tenir i les disposicions a què hauran d'atenir-se, les referències que s'hauran de relacionar convenientment en les instàncies que es presentin, seran la matèria del Decret que en mèrits de l'autorització que doni el Parlament, dicti el Govern.

Ara bé; quant a la selecció d'entre les persones que es presentin en capacitat, hi havia dues maneres de fer-la: com proposava el senyor Simó i Bofarull, per lliure disposició del senyor Conseller de Justícia o del Govern, i una altra és que amb intervenció d'un anomenat Consell de Justícia municipal amb caràcter completament transitori, que no té més durada que la d'aquesta Llei d'autorització, que, pels seus coneixements i inclús per a simplificar la feina, perquè no quedi tot l'estudi de cada una de les instàncies que es presentin a tots els pobles de Catalunya en mans d'una sola persona — que en aquest cas podria ésser el Conseller de Justícia —, pugui veure quins són els més indicats per a ocupar aquells llocs; és una limitació que el Govern es posa a si mateix perquè el nomenament d'aquests Jutges no tingui un caràcter purament governatiu, sinó que hi intervingui aquest Consell de Justícia municipal format per persones components en aquesta qüestió, ja que en formen part, segons es proposa, el Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, dos Magistrats, competentíssims en aquesta qüestió, un Jutge municipal Degà i un Alcalde de població superior a 10.000 habitants perquè pugui conèixer les necessitats de les poblacions petites i determinar la preferència dintre d'un caràcter vague.

Naturalment que el senyor Simó feia unes manifestacions que eren, en definitiva, unes manifestacions de confiança...

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Que la Comissió fa seves en nom del Govern.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: ...envers el Conseller de Justícia i Dret, que jo li agraeixo. Ara, bé; jo crec que posant això, com una limitació de Govern, es podria mantenir la redacció, perquè, agraïnt aquesta confiança que em manifesta el senyor Simó, crec que és millor

que hi hagi una intervenció de determinades persones de solvència que limitin les facultats del Conseller i facin, sota la presidència del Conseller, tots aquests nomenaments, que d'aquesta manera potser tindrien un caire de més imparcialitat encara.

(*Entra l'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social.*)

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Jo prego a la Presidència que se serveixi donar-me un parell de minuts per a formular una esmena, per escrit, als efectes que la Comissió pugui tenir esment, en forma reglamentària, d'aquesta esmena.

Jo comprenc molt bé que una persona tan delicada, com tots els que composen el Govern — però en aquest cas afectada pel Projecte — com és el senyor Lluhi, ha presentat aquest Projecte i el sosté ara només que per delicadesa, que l'honora moltíssim; jo crec, no obstant, que el Parlament l'hauria de rellevar, en aquest cas, d'aquesta delicadesa i demostrar-li que li reconeixem i li agraïm, però que no ha de fer una qüestió de Govern d'aquest Projecte, cas que la Comissió ho acceptés també; amb doble motiu quan, segons ens acaba de dir, la Llei orgànica de la Justícia de Catalunya no es farà esperar gaire en venir aquí. I, a més, el Govern ha de veure en això una prova de confiança del país; i sobre això, jo, si la Presidència m'ho permet, contaré, com anècdota, el que va fer la Unió Patriòtica en una capital determinada. Naturalment que el Govern no ho farà això. La Dictadura va suspendre o destituir, en bloc, tots els Jutges municipals i Fiscals municipals i llurs suplents i va publicar un Decret-llei establint les normes per a la substitució d'aquell personal d'Administració de Justícia, i entre diversos tòpics, als quals era tan aficionada, deia: *Se preferirá a aquellos que además de — tal, tal i tal — hayan demostrado su valor cívico, hayan dado pruebas de ciudadanía.* La vigília del nomenament, que s'havia de fer a la Sala de Govern de la Territorial, varen rebre un telegrama xifrat, dirigit al President, que deia: *Para los nombramientos de Jueces y Fiscales municipales y sus Suplentes, se atenderá V. E. literalmente a la lista que le presentará el Jefe provincial de la Unión Patriótica.* Per si no era conegut, això, dic que ho conto només com anècdota desagradable, però agradable en el sentit que em sembla que aquestes coses han passat per sempre més a la història.

Doncs bé, jo em permetré formular per escrit aquesta esmena, per tal que la Comissió resolgui, i esperem que, ja que està en l'esperit de tots, s'aprovarà.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Aquesta Minoria ha de manifestar també la seva posició respecte d'aquest Projecte de Llei, que en gran part coincideix amb les paraules que acaba d'expressar el senyor Simó i Bofarull.

Nosaltres creiem que l'orientació primària d'a-

questa Llei és un encert del senyor Conseller de Justícia. Creiem que és d'urgència aquesta renovació del personal de la Justícia municipal, que ens proposa, i en aquest sentit l'art. 1.er d'aquest Projecte té tota la nostra aprovació. No així l'art. 2.er, que el considerem un desencert total i absolut. El vot de confiança el qual alludeix el senyor Conseller de Justícia, creiem que el Parlament l'hi ha d'imposar. El Conseller de Justícia, i amb ell tot el Govern, mereix la confiança del Parlament. Aquests senyors que ha proposat que formin aquesta Comissió assessora del Conseller de Justícia, no poden merèixer la confiança del Parlament, per quant representaria que la Justícia municipal que anem a estructurar és una fillola directa de la Justícia municipal que mor. Això vol dir que seria tan dolenta com la que anem a substituir; i si ha d'ésser tan dolenta com la que anem a substituir, no és pas justificable l'objecte d'aquesta Llei, expressat en el seu art. 1.er

Es per això que nosaltres preferim que aquesta autorització que anem a donar al Govern per a regular per Decret el nomenament d'aquests funcionaris judicials, s'estengui fins autoritzar el nomenament del Tribunal que ha de jutjar els concursos que es convoquin eventualment. Es a dir, tota la nostra confiança al Govern, no solament per a estructurar la forma com s'hagin de nomenar aquells Jutges municipals, sinó, àdhuc, per a constituir el Tribunal que els hagi de jutjar. I dic això perquè se'ns podria replicar que si donem un vot de confiança al Govern en aquest sentit, és probable que el Govern reincideixi en aquest article 2.er, és a dir, que nomeni un Tribunal tal com està constituït a base d'aquest art. 2.er, però nosaltres tenim l'esperança que, pensant-hi millor, personatges com el Degà del Col·legi d'Advocats, personatge com el Jutge Degà d'un cert estament, és a dir, personatges que són fixos i sobre els quals el Govern no té cap dret de tria, seran eliminats quan la cosa sigui millor estudiada.

En un funcionament normal d'un Estat, si fes vint anys que estéssim en règim republicà, nosaltres no ens manifestaríem en aquest sentit. Considerem que la composició d'aquesta Comissió seria molt encertada si estiguéssim en temps normal, però estem en temps de substitució d'una cosa que volem que mori i que no acaba de morir; d'una cosa que hi hauria el perill de perpetuar-se a través d'aquests senyors que figuren en aquests diferents apartats de l'art. 2.er, i és per això que nosaltres recomanem al Govern que hi pensi millor, que no hi ha cap retrocés per part del Govern retirant aquest art. 2.er i deixant-lo virtualment incorporat al seu art. 1.er Amb això farem una Llei molt més encertada; el Govern tindrà més llibertat d'acció, i tothom quedarà convençut que el Govern ho farà millor quan vagi a nomenar aquest Tribunal, del qual, quan discutim l'art. 2.er, si és que la Comissió no el retira per endavant, nosaltres, un per un, farem els comentaris, tot el suau que sapiguem, però els que considerem adequats, respecte els personatges que són enumerats dintre d'aquest article 2.er

El Sr. PRESIDENT: Comença la discussió de l'articulat. Article 1.er No hi ha cap esmena, ni cap vot particular.

(El senyor Secretari en dona lectura.)

S'aprova? (Assentiment.) Resta aprovat. Article 2.ⁿ

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Estan posant a màquina una esmena que condensa les manifestacions que abans he tingut l'honor de formular. Jo demano, doncs, si es pot ajornar un instant la discussió d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT: Era a la totalitat o a l'art. 2.ⁿ?

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Era a l'art. 2.ⁿ Jo demano que es substitueixi per un que sigui: «Els nomenaments els farà per Decret el Conseller de Justícia».

El Sr. PRESIDENT: ¿Aquest és el text de l'esmena?

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Aproximadament, sí.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió sobre l'esmena del senyor Simó i Bofarull.

El Sr. ANDREU: En nom de la Comissió demanem que es suspengui la discussió d'aquest article perquè la Comissió pugui estudiar aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. El senyor Ruiz i Ponseti havia demanat per parlar. Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: En realitat, volia presentar una esmena idèntica a la que acaba de presentar el senyor Simó i Bofarull. És més: volíem proposar la supressió pura i simple de l'art. 2.ⁿ; però com que en realitat coincidim en molt amb l'esmena del senyor Simó i Bofarull preferim adherir-nos-hi.

El Sr. PRESIDENT: Així se suspèn la discussió d'aquest article.

(El text de l'esmena de referència és el següent:

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de presentar la següent esmena a l'art. 2.ⁿ del dictamen sobre el Projecte de Llei autoritzant al Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Fiscals municipals i els seus suplents.

ESMENA

L'art. 2.ⁿ es redactarà així:

«Els nomenaments els farà el senyor Conseller de Justícia i Dret».

Palau del Parlament, 15 de març del 1934. — J. Simó i Bofarull, Joan Mora, Gonçal Ibars i Ruiz i Ponseti.»

El Sr. PRESIDENT: Art. 3.^r No hi ha cap vot particular ni esmena.

(El senyor Secretari dona lectura a l'art. 3.^r del dictamen. S'aprova sense discussió.

Prèvia lectura s'aprova, també, sense discussió, l'art. 4.^t

Se suspèn el debat.)

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el Projecte de Llei de bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya

El Sr. PRESIDENT: S'entra en la discussió de l'articulat.

Se suspèn la sessió per menys d'un quart d'hora.

(Se suspèn la sessió a un quart de set i tres minuts de la tarda.

Es reprèn a dos quarts de set i dos minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.)

El Sr. PRESIDENT: Discussió de la base primera.

(Es dona lectura a l'esmena següent presentada a l'art. 1.^r:

«Suprimir les paraules "en els Municipis".

Afegir al final de l'article els següents apartats:

"Les activitats sanitàries i d'assistència social podran ésser de caràcter particular, municipal i general.

Serà funció estatal de la Generalitat el control i vigilància de les activitats esmentades que siguin de caràcter particular o municipal, subjectant-les, però, a les normes que s'estableixen per aquestes bases.

Quant a les de caràcter general, la seva direcció i organització correspondrà a la Generalitat, com una funció pròpia i exclusiva de la mateixa."

Palau del Parlament, 15 de març del 1934. — Cerezo, Guinart, Bancells i Casademunt»)

El Sr. CUNILLERA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CUNILLERA: La Comissió accepta aquesta esmena per la millor redacció de l'article.

(Es aprova l'art. 1.^r, amb les modificacions acceptades, i d'acord amb la redacció següent:

«Article 1.^r Les activitats sanitàries i les d'assistència social de Catalunya seran dirigides i controlades pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, al qual competiran l'organització, la vigilància i el desenvolupament de les funcions i els organismes adscrits als seus serveis, mentre no sigui establerta la Llei orgànica de Sanitat i Assistència Social de Catalunya.

Les activitats sanitàries i d'assistència social podran ésser de caràcter particular, municipal i general.

Serà funció estatal de la Generalitat el control i vigilància de les activitats esmentades que siguin de caràcter particular o municipal, subjectant-les, però, a les normes que s'estableixen per aquestes bases.

Quant a les de caràcter general, la seva direcció i organització correspondrà a la Generalitat, com una funció pròpia i exclusiva de la mateixa.»

(A continuació, s'aprova l'art. 2.ⁿ del dictamen, al qual no havia estat presentat cap vot particular ni cap esmena.

Es dona lectura a l'esmena següent:

«Afegir entre els articles 2.ⁿ i 3.^r el següent article:

"Article... El Departament de la Generalitat encarregat dels Serveis de Sanitat i Assistència Social formarà un cens de totes les institucions o establiments particulars i corporatius que es dediquin a ac-

tivitats sanitàries i d'assistència social venint aquestes obligades a donar a conèixer la seva existència i creació, i totes les dades que li siguin demanades."

Palau del Parlament, 15 de març del 1934. — Cerezo, Guinart, Bancells i Casademunt.»)

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Arnau.

El Sr. ARNAU: Com que molts Diputats no tenim coneixement d'aquestes esmenes, jo demanaria a la Presidència que suspengués aquesta discussió fins que els Diputats poguessin tenir aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Es una mica difícil que pugui accedir la Presidència al prec del senyor Arnau, per quan el senyor Conseller i la Comissió han significat a la Presidència la necessitat de posar a la deliberació de la Cambra aquest qüestió. De les esmenes, per altra part, senyors Diputats, se'n poden fer càrrec ràpidament per la seva lectura, i si n'hi ha alguna que signifiqui, en aquest sentit, tal vegada, un problema més intrincat, inclús poden demanar la suspensió de la base i anar seguint l'articulat, i a això fàcilment pot accedir-hi la Comissió, doncs gairebé no és facultat de la Presidència. Si la V. S. s'adreça a la Comissió, relleva d'aquesta responsabilitat a la mateixa Presidència i es podrien harmonitzar les dues qüestions.

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Arnau.

El Sr. ARNAU: Jo demanaria igualment a la Comissió que els Diputats puguin tenir coneixement d'aquestes esmenes perquè poden tenir una importància major de la que, amb una simple lectura, nosaltres ens en puguem fer càrrec.

El Sr. CUNILLERA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Cunillera.

El Sr. CUNILLERA: Com sigui que aquestes esmenes no prejudgen tampoc res de la qüestió de fons del projecte aquest, i com sigui, sobretot, que el projecte que presentem a la consideració del Parlament és d'una urgència i d'una necessitat que s'aprovi precisament en aquest període de sessions, almenys, la seva part essencial. Es per això que la Comissió no pot accedir als desigs del senyor Arnau, sinó que posa a la consideració de la Presidència la necessitat de seguir la discussió d'aquest Projecte de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Tal vegada es podria relligar l'interès de la Comissió i el desig una mica legítim dels senyors Diputats, suspent la discussió d'algun article si hi ha alguna esmena que ofereixi dificultat. Així com ho havia demanat el senyor Arnau en tota la seva totalitat, potser que es limités a alguna esmena que mereixés una major atenció. Restarà, doncs, pendent de discussió aquest art. 2.ª bis en el ben entès, però, que en la sessió de demà els senyors Diputats en puguin estar assabentats, perquè la Presidència es veurà obligada a posar-lo a la deliberació de la Cambra.

El Sr. ARMENDARES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES: Fóra necessari per

demà — és una cosa en què jo coincideixo amb el que diu l'amic senyor Arnau — que tinguéssim coneixement de les esmenes; d'altra manera és impossible donar una fórmula una mica adequada a una llei quan no es té coneixement del què es va a discutir pels que vulguin prendre part en la discussió.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputats: Jo comprenc els desigs legítims de les VV. SS.; però observin que el Projecte de Llei està en l'ordre del dia des de fa alguns dies. Jo comprenc les dificultats que hi ha a darrera hora en la redacció d'aquestes esmenes, però amb un xic de bona voluntat per part de tots es poden conciliar aquests propòsits d'estudi i la celeritat que sembla demana el Projecte. Per tant, resta en suspens aquest article addicional, diríem, entre els 2.ª i 3.ª i es passa a la discussió del tercer, en el qual hi ha una esmena.

(Es dona lectura a l'esmena següent presentada a l'art. 3.ª:

«Canviar les paraules: «a tots els Municipis» per: «en els nuclis sanitaris».

Afegir al final del primer paràgraf el següent: «En els Municipis on hi hagi una organització similar a l'abans esmentada, podrà ésser respectada a criteri del Departament».

Substituir del segon paràgraf del Projecte les paraules: «proposar el Projecte de Llei oportú per a», per «podrà».

Palau del Parlament, 15 de març del 1934. — Cerezo, Guinart, Bancells i Casademunt.»)

El Sr. CUNILLERA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Cunillera.

El Sr. CUNILLERA: L'esmena presentada a la Comissió l'accepta en totalitat; però ha de fer unes consideracions. Al primer apartat, que diu: «A tots els Municipis hi haurà una Junta local de Sanitat i Assistència Social», la Comissió accepta les paraules «en els nuclis sanitaris» per la següent raó: Hi ha molts Municipis, relativament petits, que no poden constituir, no constitueixen, un nucli sanitari, o sigui, que tenen mitjans econòmics reduïts per a portar a cap la qüestió sanitària. Allò implicaria taxativament imposar a tots els Municipis la necessitat de què hi hagi aquesta Junta; podria semblar una imposició massa forta per aquests Municipis petits. Aleshores posant aquestes paraules «en els nuclis sanitaris» que representen un contingent d'habitants el suficientment important perquè puguin satisfer les necessitats de Sanitat i Assistència Social, queda molt més eficient l'article aquest i no hi ha aquesta imposició en cada Municipi.

El segon apartat, que diu: «En els Municipis on hi hagi una organització similar a l'abans esmentada podrà ésser respectada a criteri del Departament», la Comissió també l'accepta, per quant en fer precisament el discurs d'oposició — i lamento que no estigui aquí a la Cambra el senyor Simó i Bofarull — ell deia: «En el Projecte de Llei hi ha la creació d'unes juntes, això pot implicar en molts Municipis un, sinó daltabaix, una modificació de Comissions i una modificació de l'estructura dels serveis sanitaris». Això naturalment afecta principalment a Municipis de relativa im-

portància, per això nosaltres creiem encertada la inserció d'aquest apartat. Així en aquells Municipis on ja actualment existeixen juntes de Sanitat i d'Assistència social, o Patronats que afecten a aquestes, que porten a cap en els Municipis aquestes qüestions, encara que no s'ajustin perfectament a les normes que dona aquest Projecte de Llei de bases, el Departament podrà respectar aquestes Patronats i aquestes institucions. Potser podria afegir-se, també, «a criteri del Departament previs els antecedents o prèvies les consultes que cregui el Departament necessàries, o l'assessorament tècnic, o jurídic que cregui necessari el Departament». De totes maneres, la Comissió accepta aquest apartat.

I en quant al segon paràgraf, que diu: «El Departament de Sanitat i Assistència social proposarà el Projecte de Llei oportú per constituir en tot el territori català la federació dels organismes o institucions privades, etc.» diu l'esmena que se suprimiran les paraules «proposarà el Projecte de Llei oportú, per a constituir...» per la paraula «podrà». Efectivament, en el Projecte, la paraula «proposarà» és taxativa; vol dir això que posem una imposició al Departament de Sanitat de fer un Projecte de Llei que abasti, que federi tots els organismes o institucions de caràcter benèfic-social; amb la paraula «podrà» com sigui que, abasta molt més amplament aquest concepte es deixa també amb una mica de marge al Departament perquè quan cregui oportú, quan s'hagi fet precisament aquest cens que diu l'esmena acceptada abans, el cens de totes les institucions o establiments particulars i corporatius segons la importància que vegi el Departament en aquest cens, llavors serà l'hora oportuna de posar en coneixement del Parlament i de portar el Projecte de Llei oportú, per a fer aquesta federació. Per totes aquestes consideracions la Comissió accepta les esmenes tal com vénen redactades.

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Arnau.

El Sr. ARNAU: No hem pogut escoltar per part dels signants de l'esmena aquesta, l'argumentació per a substituir el redactat de l'article tal com venia de la Comissió, perquè si he de manifestar un parer, és que a mi em fa l'efecte que tal com venia determinat anava molt millor. Amb les esmenes que es presenten que diu «canviar la part de tots els Municipis en els nuclis sanitaris», ja prejutja aquesta Llei en el sentit que això s'hagi d'acceptar en la forma que ve determinat, per la qual cosa, crec que ja hi han presentades diverses esmenes. Després, crec que té molta més efectivitat que a cada Municipi funcioni una Junta de Sanitat i Assistència social perquè cada població té tots aquests problemes i es pot presentar en moments determinats la necessitat de què hi existeixi i precisament hi ha un punt, aquí, en aquesta esmena, que considera altament atemptatori a la sobirania del Municipi, perquè diu: «En els Municipis on hi hagi una organització similar a l'abans esmentada, podrà ésser respectada a criteri del Departament» i aquest *podrà ésser respectada* vol dir de fet la intromissió d'un Conseller determinat en l'esfera de la vida del Municipi i en això

sí que no hi hauríem de voler caure de cap de les maneres. Al Municipi li hem de considerar una plena independència per a poder obrar i actuar i, aquí a la Llei, sembla que es priva de fer a les poblacions aquestes Juntes de Sanitat i Assistència Social que considero completament necessàries i que vénen íntimament vinculades a la vida del Municipi.

Per totes aquestes coses, demanaria a la Comissió que es mirés bé i estudiés totes aquestes coses perquè no es produís una decepció en la vida del Municipi i semblés que nosaltres anàvem encaminats a què, per part de diversos Departaments de la Generalitat, es poguessin introduir en l'esfera de la vida municipal. Es per totes aquestes raons, que jo considero molt més necessari i molt més convenient l'article tal com venia redactat en el dictamen de la Comissió, que no pas amb aquesta esmena que considero el perjudica notòriament.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Vull també fer una observació respecte l'última de les esmenes acceptades per la Comissió, i és la que fa referència al darrer apartat d'aquest art. 3.er, en la substitució que diu que el Departament de Sanitat *proposarà* el Projecte de Llei, per un *podrà proposar*. Jo no entro en el fons de l'assumpte; jo només desitjaria que per una discussió massa apressada no ens quedés la Llei falta de lògica i amb aquest *podrà proposar* em sembla que el que hauria de fer la Comissió en tot cas, és suprimir tot aquest darrer apartat, perquè posar en un Projecte de Llei, posar en una Llei del nostre Parlament que el Departament de Sanitat, o qualsevol altre Departament podrà proposar al Parlament un Projecte de Llei, és una cosa absolutament innecessària. Una de les funcions, potser la més important de les Conselleries, és proposar al Parlament Projectes de Llei; de manera, que autoritzar-lo perquè proposi un Projecte de Llei, és una cosa una mica innecessària i gairebé m'atreveixo a dir que quedaria ridícul. De manera que val més que ho deixem taxatiu, o sinó treiem aquest paràgraf, perquè no diria res.

El Sr. CUNILLERA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Cunillera.

El Sr. CUNILLERA: Naturalment, el senyor Arnau, ara ha fet la defensa de l'article tal com venia redactat; si els signants de l'esmena no hi tenen cap inconvenient, la Comissió encisada de què torni a quedar l'article tal com venia redactat. En quant al que deia el senyor Ruiz i Ponseti, respecte al tercer extrem, també li he de manifestar el mateix. Ara bé; la Comissió defensa l'article, almenys tal com venia redactat; jo he donat els motius pels quals acceptàvem aquesta esmena. Nosaltres deiem, que el Departament *havia de proposar*; ha vingut una esmena i creiem que potser fóra massa taxatiu que el Conseller de Sanitat i Assistència Social proposés immediatament ja la legislació oportuna per aquesta federació d'organismes o institucions privades de caràcter benèfic-social, per quant nosaltres entenem que aquesta federació és alament neces-

sària per a l'Assistència social, principalment a Catalunya, a exemple del que s'ha fet en altres països, on els resultats han estat esplèndids. Si els signants no hi tenen cap inconvenient, tornarà a quedar l'article en la mateixa forma, o sigui que el Departament proposarà el Projecte de Llei oportú per a constituir aquesta Federació. Res més.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Cerezo.

El Sr. CEREZO: En representació dels signants de l'esmena, la retiro.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada l'esmena.

(S'aprova l'art. 3.er tal com figura en el dictamen. A continuació, s'aprova l'art. 4.er del dictamen, al qual no havia estat presentat cap vot particular ni cap esmena.)

El Sr. PRESIDENT: Entrem a la discussió de la base segona.

El Sr. CUNILLERA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CUNILLERA: Com sigui que a la Comissió s'han presentat diversos senyors Diputats demanant la incorporació a aquesta base de diverses esmenes, que la Comissió té en estudi, jo pregaria a la presidència volgués suspendre aquest debat per a continuar-lo demà.

El Sr. PRESIDENT: Se suspèn la discussió d'aquest Projecte de Llei.

Represa de la discussió del Dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Fiscals Municipals i els seus suplents, fins i tant no s'aprovi la Llei de Justícia Municipal pel Parlament de Catalunya

El Sr. TAULER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER: La Comissió, davant les esmenes del senyor Simó i Bofarull i de les manifestacions del senyor Ruiz i Ponseti, ha canviat impressions, reunint-se a aquest efecte, i ha acordat suprimir l'art. 2.ⁿ del dictamen.

El Sr. PRESIDENT: ¿S'acorda la supressió de l'article 2.ⁿ del dictamen, tal com proposa la Comissió? *(Assentiment.)* Resta acordat.

(A conseqüència d'aquesta supressió, l'art. 3.er del dictamen passa a ésser 2.ⁿ, i l'art. 4.er, 3.er.)

El Sr. PRESIDENT: Resta el Projecte de Llei pendent de votació definitiva.

Discussió del Dictamen de la Comissió de Pressupostos relatiu al Projecte de Llei sobre l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat

El Sr. PRESIDENT: S'entra en la discussió.

(Es aprova l'art. 1.er del dictamen al qual no havia estat presentat cap vot particular ni cap esmena.)

Es dona lectura a l'esmena següent, presentada a l'art. 2.ⁿ:

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de proposar amb relació al Projecte de Llei referent a l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs, dels conceptes referents als Serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat, l'adopció de la següent

ESMENA

Article 2.ⁿ On diu: «Partida 217-1 — Per a satisfer als...» dirà: «Partida 217-1 — Per a satisfer les despeses d'inspecció. Pessetes 175,000».

On diu: «Partida 217-2 — Per a satisfer les retribucions...», dirà: «Partida 217-2 — Per a satisfer les retribucions extraordinàries d'inspecció. Pessetes 25,000».

Palau del Parlament, 15 de març del 1934. — Sauret, Bancells, Fàbrega i Andreu.»

El Sr. FARRERES I DURAN: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. FARRERES I DURAN: Ateses les característiques d'aquesta esmena, que no desvirtuen en res l'art. 2.ⁿ, la Comissió accepta l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'article amb l'esmena de què ha donat compte el senyor Farreres i Duran? *(Assentiment.)*

Resta aprovat.

(D'acord amb l'esmena acceptada, la redacció definitiva de l'article és la següent:

«Article 2.ⁿ S'autoritza la següent addició al Pressupost per al primer trimestre del 1934 motivada pel traspàs del servei de Sanitat interior, quant fa referència a la percepció de drets d'inspeccions sanitàries i inversió del producte dels mateixos: *Ingressos*. — Capítol 5.^è. — Imposicions. — Art. 2.ⁿ — Arbitris. — Partida 56b. — Producte que es calcula obtenir per la venda de paper de Pagament de la Generalitat que s'utilitzi per a satisfer drets d'inspeccions sanitàries. — 250,000 pessetes. — *Despeses*. — Capítol IV. — Departament de Sanitat. — Article 5.^è — Serveis generals Sanitaris. — Partida 217-1. — Per a satisfer les despeses d'inspecció. — 175,000 pessetes. — Partida 217-2. — Per a satisfer les retribucions extraordinàries d'inspecció. — 25,000 pessetes. — Partida 217-3. — Per a altres despeses que procedeixi efectuar amb càrrec als productes de la recaptació d'inspeccions sanitàries. — 50,000 pessetes. — Total, pessetes 250,000.»

El Sr. PRESIDENT: El Projecte de Llei resta pendent de votació definitiva.

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió d'Economia sobre el Projecte de Llei de Mutualitats

El Sr. PRESIDENT: Continua la discussió de l'articulat. Va quedar pendent l'art. 4.er, del qual hi ha una nova redacció en els seus segon i tercer paràgrafs.

(Es dona lectura a aquesta nova redacció del

segon paràgraf de l'art. 4.ª, en substitució del segon i tercer del Projecte :)

«Per excepció, les Mutualitats ja existents en el moment de promulgar-se la present Llei podran ésser dispensades pel Consell Superior de la Cooperació del compliment del precepte establert en l'apartat tercer de la Llei de Bases, sempre que reuneixin les característiques previstes en el paràgraf anterior i la pràctica demostrï eficiència en llur funcionament. Aquesta excepció no regirà en cap cas en l'elecció dels organismes directius».

(Es aprova l'art. 4.ª d'acord amb la següent redacció:)

«Article 4.ª Els drets i obligacions de tots i cada un dels socis actius seran iguals, sense privilegis ni excepcions a favor de persona determinada. En tot queda salvat el dret de crear seccions, agrupaments parcials dels associats, que dins la mateixa collectivitat estableixin ampliacions de fins mutuels o assegurances especials, sempre que els riscos i els mitjans de cobrir-los siguin també dels associats en la respectiva secció i recaiguin sobre d'ells exclusivament.

Per excepció, les Mutualitats ja existents en el moment de promulgar-se la present Llei podran ésser dispensades pel Consell Superior de la Cooperació del compliment del precepte establert en l'apartat tercer de la Llei de Bases, sempre que reuneixin les característiques previstes en el paràgraf anterior i la pràctica demostrï eficiència en llur funcionament. Aquesta excepció no regirà en cap cas en l'elecció dels organismes directius».

El Sr. PRESIDENT: La discussió de l'articulat quedà suspesa a l'art. 13.

(Són aprovats, sense discussió, els arts. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 i 28 del dictamen, als quals no havia estat presentat cap vot particular ni cap esmena.)

Es dona lectura al següent redactat, que la Comissió proposa per al segon apartat de l'art. 29:

«Per tant, les entitats o organismes compresos en la present Llei tindran el caràcter de coadjuvants per tota Llei que existeixi d'assegurances socials obligatòries en els casos que ja practiquin i gaudiran de tots els beneficis que la Llei atorgui.»

S'aprova aquest redactat, i a continuació es llegeix el següent vot particular, presentat al mateix article:

«El Diputat que sotasigna té l'honor de proposar al Parlament de Catalunya el següent vot particular al dictamen sobre el Projecte de Llei de mutualitats:

VOT PARTICULAR

Inspeccions

"Article 29. La prestació dels serveis mèdics i l'assistència a clíniques i a sanatoris de les mutualitats seran inspeccionats pel Sindicat de Metges de Catalunya, el qual elevarà al Consell de la Cooperació el pertinent informe sobre les deficiències que observi en el funcionament d'aquells serveis, per tal que siguin degudament resoltes."

Palau del Parlament, 13 de març del 1934. — Salvador Armendares i Torrent.)

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. SOLER I BRU: Per dir que, amb sentiment, no podem acceptar el vot particular del nostre company de Comissió, per les raons que, ja en la mateixa Comissió, li hem exposat.

El Sr. ARMENDARES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES: Senyors Diputats: El motiu d'aquest vot particular és, precisament, perquè la meua intenció hauria estat que s'hi hagués afegit un capítol, abans de les disposicions addicionals, que s'hagués dit «d'Inspeccions». En les mutualitats jo crec que la Llei que anem a promulgar ha de tenir dos objectes. El primer és fomentar una cosa de tradició catalana, com són les mutualitats, i l'altre és el de depurar aquestes mateixes mutualitats, que prou falta els fa.

El fet de la depuració de les mutualitats, al meu entendre, rau, precisament, en el d'una bona inspecció, i si bé aquesta inspecció ja consta a la Llei de Bases que s'haurà de fer en totes les formes de cooperació, en la Llei especial de mutualitats hi ha una característica que no tenen les altres, i és el de dedicar-se precisament a una finalitat humanitària, com és evitar, especialment, tots aquells riscos que puguin portar pertorbacions a la vida dels homes. I en aquest cas hi ha un factor, que és el de prestació de serveis mèdics, i d'una manera especial l'assistència a clíniques i l'assistència a sanatoris, que aquesta no pot ésser de cap manera feta per organismes que no tinguin un caràcter tècnic, i per això jo crec que s'havia d'afegir aquesta part d'inspecció perquè poguessin inspeccionar la part tècnica mèdica que correspon a les mutualitats.

I a Catalunya, per sort nostra, ens trobem amb un organisme de caràcter eminentment mutualista, que al mateix temps té amb ell aquesta part d'ésser tècnic en el que correspon a la inspecció de les coses mèdiques i mèdico-sanitàries; em refereixo al Sindicat de Metges de Catalunya, que és una de les entitats més importants que la força mutualista ha pogut crear a la nostra terra. I com que jo crec que en tot el que fa referència a mutualitats nosaltres hem d'aprofitar tots aquests organismes que s'han de crear espontàniament a la nostra terra, jo volia demanar que en aquesta Llei el Sindicat de Metges de Catalunya se li hagués atorgat el poder fer aquestes inspeccions. És clar que tractant-se d'una Llei que correspon al Govern de Catalunya, aquesta inspecció només podia tenir un caràcter tècnic. Per això deia en aquest vot particular que havia d'ésser només informatiu, i per això deïem que el Sindicat de Metges de Catalunya, quan ell tingués esment d'alguna irregularitat que les mutualitats facin, en el sentit de la prestació del servei mèdic o bé del servei de clíniques o bé del servei de sanatoris, elevaria al Consell Superior de la Cooperació totes aquelles denúncies que fessin al cas, perquè l'únic que pogués resoldre, que és el Departament d'Economia, imposés les sancions pertinents.

Jo ara, sentint precisament que jo em trobi dintre d'aquesta mutualitat, perquè podria semblar a la Comissió que ho dic en un sentit egoista de classe, però en l'interès que em porta aquest organisme de tipus cooperatiu, que avui és l'orgull de Catalunya, proposo a la Comissió que tingui a bé fixar-se que

en posar a la Llei aquest article no farem res més que aprofitar una de les manifestacions de cooperació que té Catalunya, per a posar-la al servei, precisament, d'aquestes mutualitats.

I per això jo demanaria a la Comissió, que tingués en compte aquest alt servei que pot prestar l'organisme de què parlo, que és el Sindicat de Metges de Catalunya, i que posés a la Llei que ell fos qui portés a cap aquestes inspeccions, en tot el que fa referència a la prestació de serveis mèdics de totes aquestes mutualitats de Catalunya, i amb això jo crec que fariem un gran servei a les mutualitats i el Govern tindria en aquest organisme una garantia, per la seva capacitat i extensió, puix que en tot Catalunya té escampats els serveis de tal manera que podria efectuar esplèndidament la funció depuradora, d'inspecció, que s'ha d'atribuir forçosament a la inspecció de les mutualitats.

Jo, doncs, encara m'atreviré a demanar als companys de la Comissió que vulguin acceptar d'una manera o altra aquest alt valor, aquest alt i beneficiós servei que pot prestar aquesta entitat anomenada Sindicat de Metges de Catalunya, que és filla precisament del que aquí estem discutint, perquè ella té totes les manifestacions de la cooperació, o sigui, la part sindical, la part de cooperatives i el seu mateix mutualisme, que és un aspecte de totes les mutualitats de cooperació de Catalunya. Jo demanaré als meus companys de Comissió que un oferiment d'aquesta naturalesa no sigui menyspreat en absolut i vegin els serveis que pot fer al Govern de Catalunya.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Per a manifestar que considerem de gran interès el punt que proposa el senyor Armendares. Creiem realment que aquesta facultat inspectora que demana per algun organisme tècnic, sobre les mutualitats, seria força interessant, però ens sembla que la resolució pràctica a què ha arribat el senyor Armendares no és pas la més adequada per a aquesta inspecció. Proposa que la faci un sindicat privat; aleshores la funció estatal, la funció inspectora, que ha d'ésser una funció reservada a tota la collectivitat, la delegaria la Generalitat en un organisme privat, en un sindicat, tan respectable com volguem, però que, al cap i a la fi, és una entitat de classe, una entitat de classe que si compleix bé els seus fins anirà exclusivament a defensar els interessos dels metges, no pas els interessos dels mutualistes. Per això els organismes directius d'aquesta entitat de classe molt sovint es trobrien en una situació fortament dramàtica, perquè els interessos de les mutualitats estarien contraposats amb els interessos particulars de la classe mèdica, i en aquests casos jo crec que el sindicat obriria rectament avantposant els interessos de la classe mèdica als interessos de les mutualitats. Aleshores actuaria com bona entitat sindical, però des del punt de vista cooperatiu faria una mala feina. Per això aquest punt de vista que sentava el senyor Armendares, que el Sindicat de Metges de Catalunya podria reservar-se el dret de formular denúncies, no crec que haguem de concretar-ho en la Llei; perquè no solament el Sindicat de Metges de Catalunya, sinó qualsevol ciutadà, té el dret sempre de formular una denúncia quan consideri que hi han infraccions de

la Llei. Però d'això a donar-li unes facultats inspectores, a què la Generalitat delegui el seu dret d'inspeccionar tècnicament les mutualitats en una entitat particular, crec que hi va una distància massa gran.

Es per això que, considerant bona la finalitat de l'article, considerem dolenta la resolució i votarem en contra d'aquest vot particular del senyor Armendares.

El Sr. SOLER I BRU: Demano per parlar.

El Sr. ARMENDARES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Soler i Bru.

El Sr. SOLER I BRU: En nom de la Comissió hem de fer primerament un elogi del Sindicat de Metges de Catalunya, institució que ha d'ésser estimada per tots els catalans, per l'obra de sindicació que porta a terme i que jo crec conèixer per haver cooperat d'una manera purament particular en les seves tasques de cooperació i de mutualitat, tasques que són dignes de l'estimació de tots els catalans i, sobretot, de tots els professionals que s'hi emparen. Però el vot particular de l'amic Armendares, a part del reconeixement d'aquesta obra que nosaltres elogiem, porta en si una relació d'òrgan inspector, que la creiem completament contraproduent dintre d'aquesta Llei, perquè si admetéssim per a la inspecció sanitària els oficis o gestions d'un Sindicat de Metges de Catalunya, hauríem d'admetre també els oficis d'una Associació d'Arquitectes en quant als edificis necessaris i en quant a edificis de mutualitats i hauríem d'admetre també els oficis d'una Associació Actuarial en quant fos comprovació de balanços. I precisament les mutualitats defugen amb aquest encarcament — permeteu-me que així ho digui — rutinari. Creiem que el millor anhel d'aquesta Llei és deixar a les mans del Consell Superior de la Cooperació, tal com diu la Llei de Bases de la Cooperació, i quan es facin inspeccions, les facin persones o individus entesos en la matèria; ja vindrà el Consell Superior de la Cooperació i en cada cas cridarà als qui cregui més entesos. Ara, bé; que aquestes persones enteses pertanyin al Sindicat de Metges de Catalunya, enhorabona. Nosaltres no ens hi oposem, al contrari, ens satisfarà que així sigui, però posar això dintre de la Llei ho creiem completament contraproduent. Creiem més aviat com que ha de figurar en la reglamentació, sinó forma preceptiva, per les raons molt encertades que ha exposat el senyor Ruiz i Ponseti, almenys en una forma facultativa de preferència a aquells individus que formen part del Sindicat de Metges, entitat, repeteixo, que mereix els millors elogis.

El Sr. ARMENDARES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES: Després d'agrair el que, almenys, la idea sindical que es proposa en aquest vot particular sigui acceptada per a portar-la al coneixement d'un Consell Superior de la Cooperació i perquè formi part de la seva reglamentació, jo abans de deixar aquest problema per resolt, voldria dir a l'amic Ruiz i Ponseti que el que un sindicat professional, encara que aquest sindicat professional tingui com a forma única del seu ajut mutu la cooperació, no hauria dit que hagués pogut sortir del company

Ruiz i Ponseti, perquè jo, en el meu vot particular, no proposo de cap manera que sigui el Sindicat de Metges de Catalunya el que imposi cap sanció a aquelles mutualitats. Jo, en aquest cas, no feia més que concedir al Sindicat de Metges aquella funció tècnica que li correspon d'elevat al Consell Superior de la Cooperació totes aquelles consideracions que es poguessin fer des d'un punt de vista tècnic en la inspecció per exposar totes les anomalies que s'havien trobat. Jo de cap manera voldria que la concessió que es pogués fer hagués d'ésser executiva. I vull que consti ben clar que jo no pretenia donar una funció d'Estat. Havia proposat únicament i exclusivament que seria una funció inspectora perquè crec que les funcions executives han d'ésser únicament dels organismes estatals. I això que jo pretenia no creia que havia d'ésser una cosa que fes tanta por a un socialista com el senyor Ruiz i Ponseti, que com a socialista és de creure que vol resoldre totes les qüestions socials des del punt de vista sindical.

El Sr. FRONJOSA: No és veritat!

El Sr. ARMENDARES: Per això em plau fer aquestes manifestacions.

El Sr. FRONJOSA: Així ho volia Sorel; però no Carl Marx.

El Sr. PRESIDENT: Podria estar equivocant...

El Sr. FRONJOSA: Celebro molt la col·laboració de la Presidència. (Rialles.)

El Sr. PRESIDENT: La Presidència col·labora amb molt de gust amb tots els senyors Diputats. Retira el senyor Armendarès el seu vot particular?

El Sr. ARMENDARES: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Resta retirat el vot particular del senyor Armendarès.

(L'article 29 és aprovat d'acord amb la redacció següent:

Article 29. Tots els associats de les mutualitats o societats de socorsos mutus, mentre tinguin cobert el mínim que la Llei determina, no vindran obligats a prevenir-se novament en altres organismes el risc o assegurança obligatòria.

Per tant, les entitats o organismes compresos en la present Llei tindran el caràcter de coadjuvants per tota Llei que existeixi d'assegurances socials obligatòries en els casos que ja practiquin i gaudiran de tots els beneficis que la Llei atorgui.

(A continuació són aprovats, sense discussió, els articles 30 i 31 del dictamen, als quals no s'havia presentat cap vot particular ni cap esmena.)

El Sr. PRESIDENT: Resta aquest Projecte de Llei pendent de votació definitiva.

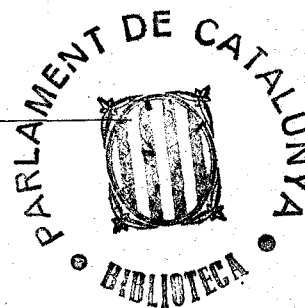
La Cambra passarà a reunir-se en Comissions.

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de divendres

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió Especial sobre el Projecte de Llei de contractes de conreu.
3. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el Projecte de Llei de Bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya.
4. Discussió del dictamen de la Comissió de Cultura sobre el Projecte de Llei del Servei d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya.
5. Discussió del dictamen de la Comissió d'Economia sobre el Projecte de Llei de Sindicats Agrícoles.
6. Votació definitiva del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels jutges i Procuradors municipals i els seus suplents, fins i tant no s'aprovi la Llei de Justícia Municipal pel Parlament de Catalunya.
7. Discussió del dictamen de la Comissió especial (contractes de conreu), proposant uns articles addicionals i disposicions transitòries al dictamen sobre el Projecte de Llei de contractes de conreu.
8. Votació definitiva del Projecte de Llei de Mutualitats.
9. Votació definitiva del Projecte de Llei sobre transferències entre partides del Pressupost del primer trimestre del 1934.
10. Votació definitiva del Projecte de Llei sobre l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als Serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat.
11. Votació definitiva del Projecte de Llei sobre l'autorització d'un suplement de crèdit.
12. Votació definitiva del Projecte de Llei relatiu a la pròrroga del termini fixat a la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals.

(S'aixeca la sessió a un quart de vuit i un minut de la vetlla.)

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar

Article 1.^r S'autoritza als Ajuntaments dels Municipis de Catalunya, de població de 10,000 habitants en amunt, per a establir un arbitri sobre els solars, edificats i sense edificar, que no podrà excedir de l'1 per 100 de llur valor en venda, tipus establert per l'art. 386 de l'Estatut municipal, i que serà compatible amb la participació del 20 per 100 en la contribució Urbana.

Article 2.ⁿ L'establiment de l'esmentat arbitri és incompatible amb la imposició del Repartiment general d'Utilitats.

Article 3.^r Es autoritza també l'establiment d'un arbitri, fins al màxim del 10 per 100, sobre el preu dels bitllets dels espectacles públics de tota mena superiors a 1 pesseta, exceptuant els teatres.

No poden ésser considerats bitllets els carnets de soci dels Clubs de futbol.

Article 4.^t Les autoritzacions que es concedeixen abasten només la vigència del Pressupost d'enguany, de la seva possible pròrroga i la dels Pressupostos extraordinaris que es puguin formular durant el corrent any 1934.

Article 5.e Queden prorrogades per al Pressupost corresponent a l'exercici 1934 i les seves possibles pròrroques, les autoritzacions concedides a l'Ajuntament de Barcelona referents als arbitris i recàrrecs autoritzats per la Llei del 13 d'abril del 1933, i relacionats a l'art. 2.ⁿ de la mateixa.

Palau del Parlament, 15 de març del 1934.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

relativa a la creació d'uns Jurats d'exaccions locals substituïnt en les seves funcions els Tribunals Econòmico-administratius de les antigues províncies de Catalunya

Article 1.º Per a entendre en les reclamacions sobre aplicació i efectivitat de les exaccions municipals, substituïnt en aquestes funcions als Tribunals econòmico-administratius provincials de l'Estat central, que provisionalment les exerceixen, són creats cinc Jurats comarcals i un Jurat superior d'Exaccions locals.

Article 2.º Els Jurats comarcals seran un en cada una de les ciutats de Girona, Lleida i Tarragona, entenent-se que la seva jurisdicció territorial serà la mateixa que tenia el Tribunal Econòmico-administratiu provincial que funciona a les ciutats esmentades, i dos a Barcelona, un amb jurisdicció sobre Barcelona ciutat i l'altre amb jurisdicció sobre Barcelona circumscripció.

El Jurat Superior funcionarà a la ciutat de Barcelona i la seva jurisdicció s'estendrà a tot Catalunya.

Article 3.º Els Jurats comarcals seran competents per a entendre en única instància en les reclamacions individuals i collectives de quantia inferior a 25,000 pessetes.

Les reclamacions que excedeixin de les quanties indicades seran de la competència del Jurat Superior.

Article 4.º Els Jurats comarcals estaran constituïts per un President i dos Vocals.

Serà President del Jurat a Girona, Lleida i Tarragona, el Comissari respectiu de la Generalitat, i a Barcelona ciutat i a Barcelona circumscripció el Director general d'Administració local o funcionari en qui ell delegui, i seran Vocals un representant del Col·legi de Secretaris municipals amb categoria de primera classe i un altre del Col·legi d'Interventors municipals designats pels respectius Col·legis. Actuarà com a Secretari a Girona, Lleida i Tarragona el Cap dels Serveis d'Hisendes locals de cada Comissaria, i a Barcelona ciutat i a Barcelona circumscripció, un funcionari de la Direcció general d'Administració local.

Article 5.º El Jurat Superior estarà constituït per persones d'igual categoria i representació que les que composin el Jurat comarcal de Barcelona

ciutat i dos Vocals, més que seran el Cap del Departament de Finances de la Generalitat i un Catedràtic amb títol de Lletat de l'Escola de Funcionaris d'Administració local, designat pel seu claustre. Actuarà de Secretari el Secretari general de les Oficines d'Hisendes locals de la Generalitat, i a més estarà adscrit al Jurat Superior un funcionari Lletat amb caràcter de Vice-secretari.

Article 6.º El procediment a seguir en les reclamacions sobre exaccions locals, serà l'establert pel Reglament de 29 de juny del 1924, en el que no estigui modificat per disposicions emanades de la Generalitat.

Article 7.º Els Ajuntaments podran intervenir com a part en totes les reclamacions sobre exaccions municipals i concedir la seva representació a la Federació de Municipis catalans o qualsevol altra Associació d'aquest caràcter que existís a Catalunya, no essent necessari l'atorgació de poders notariais per a acreditar aquesta representació, ja que bastarà una comunicació de l'Ajuntament al Jurat, i una altra dirigida al mateix, de la Federació o Associació fent la lliure designació del representant.

Article 8.º Els recursos pendants de resolució davant els Tribunals Econòmico-administratius provincials seran tramesos als Jurats respectius que hagin d'entendre en els mateixos, d'acord amb el disposat als articles anteriors.

Article 9.º La tramitació de les reclamacions a què es refereix el present Decret, serà gratuïta, utilitzant-se paper d'ofici i corrent a càrrec de la Generalitat les despeses que puguin ocasionar el funcionament dels Jurats, i assistència dels Vocals. Però si el Jurat apreciés temeritat en la reclamació formulada, podrà imposar les costes al reclamant, que consistiran en el pagament en paper de multa de la Generalitat d'una quantitat fixada pel mateix Jurat, que no podrà mai ésser menor de pessetes 100, en reclamacions que no excedeixin de 1,000 pessetes i que podrà anar augmentant discrecionalment en proporció a la quantia de la recla-

mació, sense que pugui excèdir del 20 per 100 de la mateixa.

Article 10. Contra les resolucions dels Jurats hi haurà el recurs contencioso-administratiu davant el Tribunal competent.

Article 11. El Conseller de Governació dictarà les ordres complementàries per al funcionament dels Jurats i per al compliment de la present Llei.

Palau del Parlament, 15 de març del 1934.

PARLAMENT DE CATALUNYA

LLEI

contenint normes perquè els Ajuntaments puguin confeccionar un nou Pressupost per al present exercici econòmic

Article 1.^r Els Ajuntaments de Catalunya que vulguin posar en vigor per al present exercici un nou pressupost, a partir de la data del 1.^r d'abril d'aquest any, hauran d'haver aprovat aquell per tot el dia 23 de març vinent.

Article 2.ⁿ Una vegada aprovats els pressupostos hauran d'exposar-se al públic durant el termini de vuit dies naturals, i anunciar-se al *Bulletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article 3.^r Durant els indicats vuit dies es podran formular reclamacions per davant de l'Ajuntament contra els pressupostos, les quals reclamacions seran trameses, juntament amb una còpia certificada dels pressupostos, tal com determinen les disposicions vigents, a la Direcció General d'Administració Local i a les Comissaries Delegades de la Generalitat de Catalunya. Expirat l'indicat període de vuit dies, durant quinze dies més, també naturals, podran formular-se reclamacions davant dels mateixos Direcció General i Comissaries.

Article 4.^t El Director General d'Administració Local i Comissaris Delegats de la Generalitat, respectivament, podran aprovar provisionalment els pressupostos abans del 1.^r d'abril, sense perjudici del que, en definitiva, s'acordi en resoldre les reclamacions que poguessin haver estat formulades contra els esmentats pressupostos.

Article 5.e La consignació mínima per a Serveis Mèdico-farmacèutics, a pagar pels Ajuntaments l'any 1934 i que deu, per tant, figurar en el pressupost corresponent del present any, serà la mateixa que figurava en els pressupostos respectius de l'any 1930.

Article 6.e Si els Ajuntaments de Catalunya no haguessin aprovat llurs nous pressupostos en la data indicada s'entendrà que queden automàticament prorrogats, per un trimestre més, els vigents.

Palau del Parlament, 15 de març del 1934.

